

PŘÍBĚH

STANOVÁNÍ NA HORÁCH

Beskydy jsou v postatě tokavé nízké příjemné hory, oproti velikánům v Alpách, ať v Rakousku, ve Slovinsku nebo v Itálii, příjemná pohoda. Hory jsou však zrádné. Ke změně počasí může dojít z hodiny na hodinu.

V devadesátých letech minulého století (to zní opravdu divně) pořádal náš oddíl turistickou akci pro veřejnost s názvem „Moravskoslezské výstupy“. Oproti podobným akcím měla ta naše jednu zvláštnost. Vurčený den na dvou vybraných místech, která se dala postupně navštívit byly vždy hlídky ve stanu a ty dávaly turistům razítka do záznamníku.

Dnes je to už nereálné, ale tehdy byla velká část starších členů vod-díle studenty a tak být co čtrnáct dní na víkend na horách nebyl problém.

Při takovém množství výletů měl člověk samozřejmě možnost poznat hory ve všech jejich tvářích. Obvykle byly výšlapy i stanování na vrcholech bezproblémové, ale občas se počasí zvtlo a pak měl člověk co dělat.

Tentokrát byly v plánu vrcholy Ropice a Velký polom. Já jsem tentokrát získal Ropici. Podzim byl toho roku nádherný, svítilo slunce, listnaté stromy hrály všemi barvami. Oba vybrané vrcholy mají nad tisíc metrů a tak jsme se mohli dočkat i pěkných překvapení. A taky se stalo.

Dopoledne bylo krásné, postupně přišlo asi třicet turistů a společně

povídka

jsme si pochvalovali, jak je ten letošní podzim skvělý.

Po druhé hodině se však obloha zatáhla, a citelně se ochladilo. Za hodinku už začaly poletovat vločky. Ve stanu to bylo bez problémů. Měl jsem otevřenou jen větračku a zalehl jsem do spacáku.

Žádný turista se do páté, kdy jsem mohl místo opustit, už neobjevil. Jestli jste někdy skládali Gemmu, tak víte, že konstrukce je vymyšlená tak, aby se stan dal postavit i za větrného počasí. Staví se po patrech, takže klade větru malý odpor. Tento způsob konstrukce však přináší i jistý zádrhel, jak jsem měl dnes zjistit.

Při rozkládání musíte vyvinout ve správném směru jistou sílu, aby se vám podařilo uvolnit ten první prut na vrcholu. Při balení věcí jsem si však nenavlékl rukavice a to se ukázalo jako fatální chyba. Zjistil jsem, že klouzající mokrý prut nejsem schopen sevřít tak, aby se mi ho podařilo vysunout.

To snad ne! Honilo se mi hlavou, přece tady nezůstanu ještě jednu noc. Pobíhal jsem, kroužil rukama, abych dostal krev do konečků prstů. Pak si zahříval ruce v podpaží a zase kroužil rukama. Po chvíli už jsem měl docela dost.

Naštěstí se mi nakonec popařilo prut vytáhnout a pak už to šlo ráz na ráz. Za pět minut jsme měl stan sbalený a sestupoval jsem do údolí na autobus...

Tak příště rukavice!

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 18. 4. 2018

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

308

SIHÁČEK

duben 2018

Jak to zvládáme CO SE STALO

4. 4. — bylo teplo, proháněly se mraky a chvílemi nás zalévaly paprsky slunce.

Vypukla HOŘCOVÁ VÝZVA a my se na schůzce poprvé pustili do plnění úkolů.

Dnes přišli všichni včas — takže máme prvních 12 bodů. V dalším čase jsme s úkoly pokračovali. Docela příjemný zisk jsme si připsali u „proběhni s kamarádem na zádech...“

Pak už po menších skupinkách jsme se pustili do — pískání na trávu, visení na větvi, trhání novin nohama a šest základních uzlů.

Potom jsme poznali způsob kódování hesel pro letošní páteční kolo Ginga, a vyzkoušeli si, jestli dokážeme vyluštit. Potom jsme hráli dvě běhací týmové soutěže. Rozdělení na polovinu jsme měli sloní závody a potom šafetový K-N-P. Tým Káji vyhrál o parník...

Nakonec jsme se přesunuli do klubovny, a tady si někteří zapsali 3 body za 6 uzlů. Potom se stoly změnilly na palubu lodi a my si zahráli tři kola lodního démona. Potom už nadešel čas, vyhlásili

jsme vítězku březnového bodování — gratulujeme Káji — a rozdali si získané šušně. Michael, zapomněl (a nikdo mu nepřipomněl) nový Siháček, takže příště...

11. 4. — bylo pravé jarní počasí. Ještě než začala schůzka, připravili jsme pomůcky pro první hru — METROPOLIS, inspirovanou technickou revolucí a slavným filmem z roku 1927. Vzniklo tak 20 pák, jejichž „přepínáním“ jsme měnili barvy.

Rozdělení na čtyři týmy jsme pak na čtyři kola „přepínali“ a snažili se, aby po minutě a půl bylo přepnuto na co nejvíce té naší barvy.

V dalším čase jsme hráli „lemíky“ jak se překládali postavičky známé hry LEMINGS. Jehož životní náplň je — jít. Ten, kdo je hlídá, je musí včas obrátit, aby je dostal tam, kam potřebuje. A věřte, že uhlídat Lemíky je hodně náročné.

Potom jsme hráli hru, se kterou přišla Veverka (chtěla si zapsat body pro Hořcovou výzvu) — a tak jsme hráli netradiční honičku. Ukázalo se, že mnozí ještě nedokáží překročit svůj stín, a stále se řídí heslem „NEJŘÍV JÁ!“

Pak už jsme se přesunuli do klubovny. Tady jsme si zahráli jedno kolo naší hry »VELKÝ ZÁVOD«. A mnozí si zapsali další body. Potom jsme hodnotili, připomněli víkendové Gingo a předali chybějící kartičky. Rozdali upravený plán akcí a rozdali si pozvánku na bleskovku pořádanou během noci z pátku na sobotu.

VELKÝ ZÁVOD

V minulých dvou týdnech jsme pokračovali v našem závodu opět jen jednou. Na

úkolech se zastavilo celých sedm běžců — úkol splnilo, nebo si zlepšilo čas pět z nich.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	CELKEM	POČET ÚKOLŮ	
1 Lucka								4		1		2												7	3	
2 Matyáš				5	6		4	2			2	2	2	2				1						26,25	9	
3 Kája				6															2				4	11,4	3	
4 Ondřej	6	5	4																					14,6	3	
5 Tete	6		6		5	6		4		3		2	2	2								1	37,1	10		
6 Paťa					5	6	1		2	2												2		17,1	6	
7 Matouš								4	2		2	2	2	2			2	2				5		21,7	9	
8 Maťo		1					1				2											6		10,1	4	
9 Ríša	1									2												1	1	4,9	4	
10 Dave		6	6			6										2								20,25	4	
11 Veverka		6			6	5		4	2	3		2	2	2			2				5		5	42,8	12	
12 Olča						6		4																9,5	2	
13 Adam												1	2										3	6,1	3	
14 Jirka ml.																								0	0	
15 Martin	6																					1		7	2	
16 Tomáš			3																					2,6	1	
17 Kája ml						5				2		2	2									6	3	3	22,7	7
18 Mikuláš																								0	0	
19 Jáša				6				4																10	2	

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím luštitel. Pro dnešní číslo jsem pro vás připravil po delší době osmisměrku. Vyškrtete uvedená slova a to co zůstane vám dá tajenku.

Postavit klasické áčko je jednoduché. Důležité je ale vědět jak (tajenka) tyčky.

BARONI, BRADA, ELIXÍR, HOUSLE, HŘEBEN, KABÁT, KAPSLÍK, KOKOS, KONTEXT, LÁHEV, NÁLEZ, PEROXID, PORTÁL, PRSTEN, PŘESKOK, REJDAŘ, SLOUP, SLUNCE, STOPAŘI, STAŘEC, STŘAPEC, TEXTIL, TRAFÓ, VAVŘÍN, VRUTY, VZPOR, XEROX

řešení pošlete na oddílovou adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

S	O	K	O	K	H	C				
L	Á	T	R	O	P	E				
V	R	U	T	Y	U	K	F	P	V	S
T	Í	N	E	S	Ř	S	S	A	I	L
T	X	C	L	A	H	E	V	Ř	R	I
S	I	E	D	C	E	Ř	A	T	S	T
N	L	J	T	A	Í	P	E	S	Á	X
N	E	O	I	N	O	R	A	B	E	E
R	Á	T	U	T	O	V	A	R	E	T
K	Í	L	S	P	A	K	O	A	I	N
P	E	R	O	X	I	D				
T	V	Z	P	O	R	A				

Řešení z minulého čísla: » na vrcholu pyramidy bylo APS, uprostřed pak ROD TRNKŮ «

CO SE STALO

UŽ NA GINGU JSEM POJAL NÁPAD, JAK TROCHU VYLEPŠIT BODOVÝ ZISK ODDÍLU V HOŘCOVÉ VÝZVĚ. VZNIKLA TAK BLESKOVÁ AKCE — POUZE NA JEDNU NOC — V PÁTEK VEČER SE SEJÍT, PŘESUNOUT S DO PALÉSKU, POSTAVIT STANY, PŘESPAT, A RÁNO VŠE SBALIT A S DOBRÝM POCITEM SE ROZEJÍT K DOMOVŮM. A JAK TO DOPADLO?

Hořcová výzva — PŘESPÁNÍ VE STANU

Sešli jsme se podle domluvy v pátek v 19:00. Spočítali si účastníky a rozhodli se, jak kdo bude ve stanech spát. Vzali jsme tak čtyři stany oddílové, Veverka měla svůj, a Milachovu Gemmu.

Přesunuli jsme se do Palésku na rovné místo, kde jsme v minulosti hráli veverky, nebo věšeli budku.

Tam jsme si připomněli pár pravidel - klacky pod stanem, šikmý terén a podobně. Potom si každá skupinka vybrala místo a začala stavět. Po seznámení - jak na to - se tu dřívě, tu později podařilo stany postavit. Zdědili jsme klasické áčka z celtoviny, a takové kousky už dne moc nepotkáte. Potom si každý připravil své lože a pustili jsme se postupně do večere.

V pátek jsme se ještě vydali na pole pozorovat hvězdy. Uvidíme kolik z vás najde na táboře Velký vůz, Polárku a Casiopeu.

V sobotu jsem se sbalili a po přesunutí do klubovny posnídali buchtu, bublaninu a vánočku. No a pak už hurá k domovům.

DUBEN

BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	4.4.	s306	gin	11.4.	stan	s307	hvorůžka	celk
1.	Veverka	9	3	7	8	8	-	8	43
2.	Tete	7	3	7	8	8	-	-	33
3.	Kája ml	5	-	9	9	6	-	-	29
4.	Ondřej	5	-	8	4	9	3	-	29
5.	Maťo	6	-	8	4	9	-	-	27
6.	Paťa	4	-	7	9	6	-	-	26
7.	Matouš	7	-	-	6	7	-	6	26
8.	Lucka	5	-	9	5	7	-	-	26
9.	Kája	6	3	9	6	-	-	-	24
10.	Matyáš	8	-	9	7	-	-	-	23
11.	Jáša	-	-	+	7	7	-	-	23
12.	Dave	6	-	-	8	7	-	-	21
13.	Eli	6	-	-	8	-	-	-	14
14.	Ríša	-	-	-	3	9	-	-	12
15.	Adam	4	-	-	-	-	-	-	4
16.	Olča	-	-	-	2	-	-	-	2

na rozhledně

že tam bude ještě nějaká schránka? No jasně! Hledejte!

Hrabali jsme jako krtci, ale pořád jsme na nic nemohli narazit. Nahrnuli jsme hlínu na jednu stranu – a nic. Třeba to bylo na před tou bednou a tak jsme hrabali hlínu zase

zpátky a fakticky na pikslu jsme narazili. Vytáhli jsme poslední zprávu, vložili placku, pikslu položili už nad hlínu, přikryli deskami, zahrnuli listím a začali sestupovat na cestu vedoucí pod skalami...

V poslední zprávě se psalo, že je třeba dojít k Hornickému muzeu a tam se občerstvit. Na oslavu vítězství nabídl Milach obsah svého měšce, a vybilili jsme ho dokonale. Potom jsme plnili úkoly pro Hořcovou výzvu...

Nakonec dorazily k cíli všechny týmy, jen Lesanky zpočátku trochu bloudily, sice kolem skal prošly, ale hned na začátku, a to nevěděly, že by měly něco hledat. Každý podle času, co mu zbývalo, se občerstvil a pak jsme se pustili na autobus.

otvírájí schránky

Na RADAMOKu jsme začali s vyhlásováním. Předali ocenění, každý dostal přívěšek (tentokrát ve slonovinové barvě), pamětní lístek a kartičku Sihasapy č. 69. Každý oddíl obdržel ještě čtyři listy komiksů, které se v knihách o Uctívačích objevily.

Potom jsme si řekli, jestli bude Gingo pokračovat (plány by byly), udělali společnou fotku a pustili se do jídla. No a pak už jenom balení, úklid a každý se pustil k místu svého bydliště. Takže příští rok v Novém Jičíně?

nový talisman Uctívačů ginga letošní ocenění pro vítěze

Po Stopách TAJEMSTVÍ UCTÍVAČŮ GINGA 6.-7.4.2018

HVĚZDNÝ POUTNÍK

DRUHÝ DUBNOVÝ VÍKEND JSME USPOŘÁDALI 14. ROČNÍK MĚSTSKÉ HRY, KTERÉ SE V LETECH 2000 AŽ 2010 V OSTRAVĚ KONALA A MY JI OBNOVILI V ROCE 2016.

PODSTATA HRY JE MIMOŘÁDNÁ, SKLÁDÁ SE ZE DVOU ČÁSTÍ. PRVNÍ PROBÍHÁ VE MĚSTĚ, DRUHÁ POTOM V PŘÍRODĚ...

PÁTEK

Sešli jsme se na RADAMOKu sedm týmů ze třech oddílů. Lesani postavili dva týmy – Lesany a Lesanky. Stopaři také dva – Povidla a Lamy. Sihasapa měla nakonec týmy tři:

Bodliny a ostny - Vašek, Veverka, Tete, Paťa
Strážci Talismanu - Milach, Lucka, Jáša, Kája, Kája ml.

Zadní vrátka - Kuki, Ondřej, Maty, Mat'o
Po ubytování jsme se společně přesunuli do centra a po úvodu, začala hra v 18:15.

Běhání a pátrání po centru komplikovali vontové a nutnost komunikovat s mnichy a jejich ochráncem (ten byl letos novou postavou) smluvenými formulemi:

Tým: „Bud' me svorní!“
ochránce: „Žlutá je barva naše!“

Tým: „Gingo je náš strom!“
Mnichové: „Nevyzrad' me nic, co víme!“
Tým: „Mlčenlivost chrání nás!“

Vontové se rozprchli a mnichové se připravili na své vystoupení. Úvodní zprávu vyluštili všichni velmi rychle a tak jsme se potulovali v Husově sadu a čekali na první příchod mnichů. Od nich jsme pak

setkání s mnichy

dostali první zprávu a kartu pro vyhledání hesla. Běhali jsme, vyhledávali písmena pro hesla, získávali další pokračování, utíkali před vonty, ochránce občas utíkal nám, ale hra probíhala celkem hladce. Nakonec jsme získali i poslední zprávu a cesta k šesti-písmenkovému heslu byla otevřená. Ukázalo se, že jediný tým, který měl vyluštno a tím pádem měl i všechny písmena byli „Strážci talismanu“. Přesunuli jsme se na RADAMOK, pak povečeřeli a zbývající týmy vyluštily zprávy a tak měli nakonec hesla všichni. Jen „Zadní vrátka“ zprávy neodevzdala a tak zůstali na posledním místě.

Heslo, které nám z šesti písmen vyšlo, bylo KOBLOV. A tam zítra budeme začínat.

placky týmů, které zastupovaly náš oddíl

společná fotka na závěr, s talismany...

vyšlo 18. 4. 2018 jako mimořádná příloha oddílového časopisu Siháček č. 308

záznamy z GPS z centra - přístroje byly tři, měl je vždy jeden tým ze zúčastněných oddílů SOBOTA

Po přiměřeně klidné noci jsme odpočinutí překonali nástrahy vstávání a pustili se do snídani. Posilnění jsme si vyslechli několik slov k tomu, co nás dnes čeká, dostali zprávu a pustili se do luštění.

Vyluštěno - byla to morseovka - měli všichni velmi rychle. Protože u spojů jsme byli vázání možnostmi MHD, bylo nutné stihnout startovní okno. Překvapilo mě, jak rychle se všichni byli schopni připravit pro odchod na tramvaj. (cena rychlého vyběhnutí se záhy ukázala - nikdo se nepodíval na jízdní řády na okně, takže si nebyli jisti, jak se do Koblava dostat, a polovina týmů chyběla mapa

pyramida, a v ní zpráva

po vyhodnocení běhání centrem jsme povečeřeli

Landeku). Přestupy z »1« na »105« se, ve dvou po sobě následujících spojích (dvacet minut), podařily všem týmům a i my směřovali ke hřbitovu v Koblově.

Naštěstí se několik místních pohybovalo po ulicích a tak nebyl problém se zeptat, kde bychom hřbitov našli.

Na hřbitově jsme měli hledat neobvyklý náhrobek. Někteří správně, podle toho, co si včera přečetli ve zprávách v centru, tušili, že bude mít tvar pyramidy. A byla tam. Pyramida se dala naklopit a ve spodní části byla otvírací schránka a v ní byly zprávy.

Tak začalo naše putování. Vyluštít, přečíst kam se vydat a co splnit a pokračovat dál, od

šťola byla osvětlená, a na konci byl mnich

stroje z tabule č. 8, vyzvedli další zprávu uloženou pod polorozpadlým můstkem,

zprávy ke zprávě. Vystoupali jsme na Landecký kopec, pokračovali na rozcestí, opsali si nadmořskou výšku, pokračovali po naučné stezce k tabuli č. 6, našli vykotlaný buk, pustili se na západ přes les, chytili někoho z Rezařů a získali propustku do štoly, našli štolu, pokračovali k tabuli č. 7, tam nad „Majákem“ si přečetli, že máme opsat jméno pravěkého nástroje z tabule č. 8, vyzvedli další zprávu

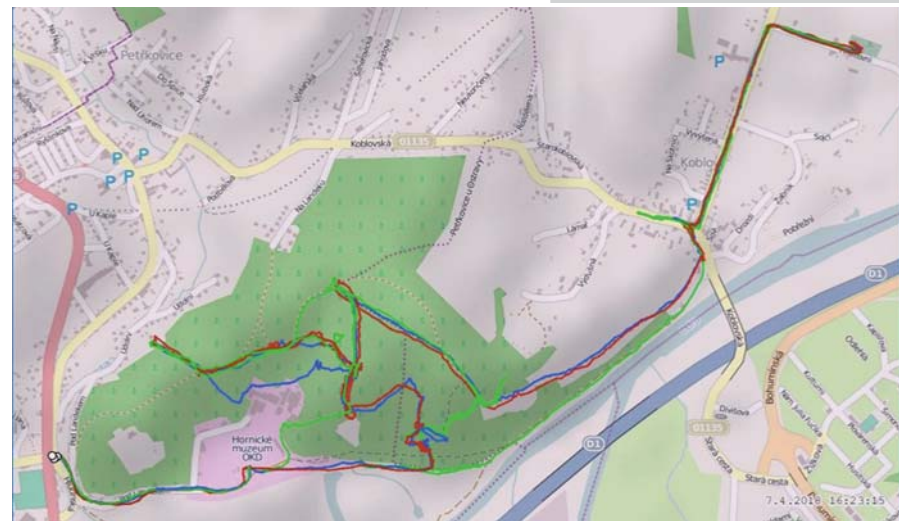

i tentokrát byla rychlost luštění podstatná

(Strážci talismanu si odskočili k rozhledně, aby splnili úkol pro Hořcovou výzvu). Pak jsme se měli postavit se před osmičku a jít stezkou vpravo, z druhé prohlubně odbočit ke skalám, dojít k místu s ohništěm, postavit se čelem ke skalám a vydat se podél skal doleva a u paty skal hledat místo, kde je dřevěné obložení... A jak to zažil tým „Strážci talismanu“?

Chvilí jsme šli kolem skal, odhrnovali listí a najednou jsme to zahlédli — kousek desky. Začali jsme odhrabovat a podařilo se nám odklopit nějakou desku, ta se však od zbývající části odtrhla (asi už to bylo ztrouchnivělé). Začali jsme vytahovat zbytek a objevil se roh jakési bedny.

Odhrnovali jsme hlínu a narazili na další bednění. Vytáhli jsme ho (to už naštěstí drželo pohromadě). Teď už se nám kýváním podařilo bednu vytáhnout. Nepsali ve zprávě,

záznamy z GPS z Landeku - červená Povidla - zelená Lesanky - modrá Strážci talismanu kteří zvítězili